

Napsal uživatel Belmondo
Pátek, 11 Červenec 2014 09:45

Iva Tapi Synáková oslavila před nedávnem kulaté narozeniny. U dámy by se věk prozrazovat neslušel, leč u této všestranně se projevující osobnosti zabývající se reiki, léčitelstvím, numerologií, kartami, astrologií i jinými čarodějnickými obory to jistě není problém. Dovolím si proložit nesouvislé postřehy jejími haiku.

Zkus to! A honem!

Nezpívej.

Nadechni se –

a staň se tónem. Na začátku osmdesátých let stála u zrodu a realizace geniálního nápadu, jak dostat zdarma na Portu v Sokolově co nejvíc lidí.

A tak se v Brně objevila hudební skupina Lata 25. Tapi se podílela i na vlastním repertoáru tohoto sboru, který se nepochybně zapsal do historie.

Objevila se také několikrát v redakci Portýra, ale třeba i v porotě Horního Jelení.

S tramskou literární soutěží Trapsavec je na stejné notě už od druhého ročníku v roce 1972. Hlavní cenu Zlatého Trapsavce získala čtyřikrát, což se nikomu jinému dosud nepodařilo. Cenu získala více a skromně o sobě prohlašuje: „Není pravda, že jsem vyhrála pokaždé, ale jen když jsem něco poslala!“ *Nemůžeš přespát dvakrát pod stejným stromem.*

Stal by se domem. Poprvé jsme se k sobě přiblížili na cestě na oheň Trapsavce 1983. V páteční noci se nám nakonec nepodařilo dorazit až na flek a zpívali jsme u ohně blízko staré opuštěné hájovny. V noci se Tapi podařilo spadnout do jímky, z čehož vyplynula návštěva nemocnice a následně i přezdívka Žumpa, kterou se blýskl Juan. Tapi se vždy ráda zapojuje do debat všeho druhu a tak pravidelně viděl-li Juan se ji blížit, prohlašoval: „Jestli chcete něco říct, tak rychle, blíží se sem Synáková...“.

Když jsme vedli děti v pionýrské skupině a nebezpečně se stahovala kolem nás smyčka, podařilo se Tapi dosadit na místo skupinové vedoucí, situaci uklidnit a pokračovat dál v duchu přežívajících skautských praktik a naprostého nedostatku komunistické výchovy... Tapi taky pracovala jako uklízečka nebo třeba vedoucí kulturního domu. *Ve tmě je díрка.*

Hele co dokázala

jediná sirka! Když na začátku roku 1990 Ďáblík zametl se všemi tramskými dušemi naivně plánujícími především obsahově budoucí tramský časopis a vyběhl se „svým“ Trampem, Tapi se podařilo soustředit autory, kteří rozjeli tramský časopis podle svých představ a na jiné

Napsal uživatel Belmondo
Pátek, 11 Červenec 2014 09:45

úrovni. Vandr se sice dočkal vydání jen několika čísel, přesto patří k tomu lepšímu. A v časech rudých dokonce v Brně s Rikim rok vydávali asi nejslavnější trampský samizdat Dým v době, kdy Houlu dusila StB.

Z panelákového bytu se Tapi přestěhovala na venkov, traduje se, že snědla vše zelené ze zarostlé zahrady. Kdo ví, ovšem to že vydala kuchařku Plevel v kuchyni, jistě mnohé naznačuje. Tapi má tři děti. Zde jistě za připomenutí stojí především David (Sysyn), který hraje ve skupině Čankišou. A Tapi byla jednou z autorek a autorů, kteří poskládali několik příběhů o lidu Čanki do knížky Ukopnutý palec. *Země ožívá.*

Šťastně se dere k slunci

První kopřiva. Když jsem sotva dýchal připojený na kyslík na plicním v nemocnici, tak najednou po třech dnech mi bylo líp a líp. Dodnes netuším, jestli je to víc zásluha antibiotik, té krásné paní doktorky co se mi tak líbila nejen způsobem léčby nebo díky energii, kterou Tapi poslala... Velmi těžko se píše o jejích aktivitách v minulém čase, protože si nikdy nemůžete být jistí s čím dalším vás překvapí. Zabývala (zabývá?) se divadlem, výrobou šperků, vydala cédéčko Mantry, poskládala trampská haiku Cestou ohně a haiku duše Mobil na Boha, vydala astrologický Sluneční kalendář, napsala cestopis o své šestitýdenní cestě do Indie. Za sebou má i sbírky poezie i prózy. Několikrát vystoupila i v televizi. *Nejsem na útěku.*

To dřív.

Ted' jsem všude doma.

A mám svou štreku. Její vegetariánství taky nelze označit za typické. Vlastně vůbec nic v jejím životě nejde jakkoliv jednoduše onálepkovat.

Další stovky a tisíce pohodových a úspěšných let Tapi jistě přejí všichni, jimž se přičarovala do cesty. Mně už na ní párkrát ukázala směr. Ne k jasnému a jedinému cíli, ale k vějíři možností... A nemusela při tom ani promluvit.

A ještě malá ukázka z tvorby Tapi na FOLKtime již uveřejněná:

<http://www.folktime.cz/povidky/6698-neznamy.html>

<http://www.folktime.cz/povidky/tri-mouchy-jednou-ranou-bez-klobouku-bos.html>

<http://www.folktime.cz/pohlocas-povidky/3960-mrakolin.html>

<http://www.folktime.cz/pohlocas-povidky/3902-vratnice.html>

<http://www.folktime.cz/pohlocas-povidky/3786-paradni-for.html>

<http://www.folktime.cz/pohlocas-povidky/3631-v-polednim-slunci-dvojice.html>